

Iovag ifj. Dr. Karácsonyi István: A konferencia zárása

Az előadás a Bács-Kiskun '56/60 című konferencián hangzott el, 2016. október 13-án, Kecskeméten a Városháza dísztermében.

A programot az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára létrehozott Emlékbizottság támogatta.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Negyven éves restanciának fogok eleget tenni.

Negyven évvel ezelőtt a jogi karon egyetemi felvételin , a vizsgabizottság irodalom tanár tagja a következő kérdést tette föl: a kortárs irodalomból válasszon egy megfelelő személyt és elemezze.

Utólagos engedelmekkel Feri bátyám, Téged említettem meg. Hát pontosan így ingatta a fejét az akkori felvételiztető is. De nem fojtották a szót belém.

Amit akkor, 18 évesen tudtam mondani rólad azt elmondtam, így utólag kérek Tőled engedélyt, hogy rád hivatkozzak. (Buda Ferenc közbeszólása: Megadom az engedélyt.)

A protokoll szerint most köszöntenem kell a Hölgyeket és Urakat.

Én a fiatalokat köszöntöm elsőként.

És elnézést kérek az '56-os bajtársaktól, akik megengedték, hogy bajtársaknak szólíthassam őket, hiszen magam is második generációs '56-os vagyok és ezt a címet és rangot tartom meg magamnak, a többi nem érdekes.

Tudniillik egy tudományos konferencia sikerének két záloga van.

Az egyik az, hogy kiváló, tudományos értékkel bíró előadások hangozzanak el.

De ez önmagában nem elég. Ehhez kell egy olyan hallgatóság, melynek az összetétele tízessel kezdődik: 15, 16, 18 – most Ti vagytok a többség.

És ennek örülök. És köszönöm, hogy eljöttetek. Ez a konferencia nektek szól. És természetesen az

'56-os bajtársaknak, akiket Csaba barátom túlélőknek nevez. Őmiattuk is vagyunk itt, hogy méltósággal ünnepeljük őket.

Mint az '56-os Emlékbizottság elnökének, kötelességem e rövid bevezető után, hogy név szerint megemlítem azokat a hölgyeket és urakat, akik részt vettek ebben a munkában, hogy itt lehessünk.

Első és legfontosabb, hogy kinek a vendégei vagyunk. Ramháb Mária igazgatónőt kell köszöntenem, a Katona József Könyvtár vezetőjét. Tulajdonképpen az ő vendégei vagyunk. Nélküle most nem lehetnénk itt. Azt tudjuk mit jelent egy ilyen konferencia megszervezése, összehívása. És az ő munkatársainak is külön köszönet ezért a magas szintű konferenciáért.

Köszönetet kell mondanom Kenyeres Dénes barátomnak, akivel együtt ez év januárjában bátorkodtunk megjelenni Mák Kornél alpolgármester úrnál - és külön köszönöm neki, hogy fogadott minket – és letettünk az asztalára egy 5-6 oldalas programot. Ennek egyik legfontosabb program eleme ez a mai tudományos konferencia. Kenyeres Dénes barátommal hozzáfogtunk a munkához az emlékbizottság keretén belül, aminek során, csak hogy lássák a fiatalok mit is jelent egy ilyen munka, 50-ig számoltam hogy hányszor jöttünk össze : hetente kétszer-háromszor, ötször, tízszer – ahányszor kellett.

Külön köszönet természetesen a Polgármester asszonynak, aki megnyitotta a konferenciát, tárt karokkal fogadott és szabad kezet adott : tehát nincs előírás, hogy ez, az amaz, és hogy mi az irányvonal, mit szabad, mit nem szabad.

Külön köszönet Ladics Mónikának.

De a legnagyobb köszönet Sutusné Marikának, ő nélküle nem vagyunk itt, ő nélküle semmi nincs.

Ő írta le, Ő adta tovább, stb, stb. Mert mi csak elgondoltuk és leírtuk, hogy mit szeretnénk. Kötelességem, mint az Emlékbizottság elnökének az Emlékbizottság tagjai felé köszönetet mondani.

Kiemelve kedves barátnőmet, Szobonya Csillát és kedves családját. Olyan hitet és erőt sugároz '56-ról , hogy én magam is , aki második generációs '56-osnak tartom magamat, de az eltörpül ez mellett, ami Csilláékból árad. Ez adott energiát, ez adott hitet, ez adott kitartást, hogy itt legyünk.

Köszönöm !

Külön köszönöm Hajagos Csaba barátomnak, egyrészt azt, hogy fiatal vagy, hogy itt vagy közöttünk. Nagy karrier előtt állsz, úgy gondolom – sok sikert ehhez . Egy hátborzongató élményben részesített engem. Amikor elkészült az emlékpont, a mártír dr. Szobonya Zoltán ügyvéd-kollégám emlékszobája és az '56-os emlékkiállítás, és amikor beléptem a kész kiállítás ajtaján, akkor a történelem kereke ezt csinálta (kezével jelzi a visszafelé forgást) : 1956. Belépsz az ajtón és '56 fagyos légköre rád esik.

Köszönöm ezt az élményt. Ez mutatja azt, hogy ilyen hittel, energiával és tehetséggel kell ezt csinálni.

Külön köszönet érte!

Végére hagytam a bajtársakat.

Minden egyes döntést, amit hoztam és hoztunk, előtte a bajtársakkal, Csernus Laci bácsival és a többiekkel megbeszéltünk - legyen az személyi döntés, legyen az anyagi döntés, mert azt is kellett hozni, és nem is keveset, velük egyetértésben történt. Köszönet érte, hogy itt vannak közöttünk (taps a közönség soraiból). Köszönöm, hogy segítettetek.

Nagy érdeklődéssel hallgattam a tudományos előadásokat és néhány név visszaköszönt számomra.

Engedjétek meg, hogy néhány névre reagáljak és egy kis anekdota is elhangozzék.

Lengyel Zoltán megyei bírósági tanácselnök, büntető kollégiumi vezető. Ez a név – és most az idősebbek felé bátorkodok nézni – nekik sokat jelent.

Kezdő ügyvéd-jelölt koromban 1983-ban talán, egy idős ügyvéd azt mondta, hogy „fiam, menj el, van itt egy emberöléses tárgyalás, és helyettesíts 10 percig. És suttogva hozzátette : a Lengyel bírő tárgyalja az ügyet.” Ugyanilyen csönd volt, amikor ezt megtudtam.

Akkor szembesültem vele, hogy ez az egyébként joviális idős úriembernek mutatkozó bíró, mintegy 30 halálos ítéletet hozott.

Vagy a megyei főügyészség vezetője, akit Szabó Sándornak hívtak. Nem véletlenül mondtam azt, hogy Szabó Sándor, mert nem volt neki doktorija sem. Nem volt neki diplomája. Úgy vezette a megyei főügyészséget, hogy nem volt neki dokumentje, papírja. Majd valamikor a '60-as évek közepén végezte el gyorstalpalón a jogi egyetemet.

És engedjete meg végül egy személyes gondolatot. És mutatok valamit nektek. Egy tárgyat fogok bemutatni.

1956. október 28-án a megyei főügyészségen szolgálatot teljesítő ügyész lement a Mátyás utcai börtönbe, és intézkedett a politikai foglyok szabadon bocsájtásáról. Egyidejűleg intézkedett a Mátyás hadbíró őrnagy által statáriális bíróság keretében halálra ítélt 14, 18, 19 éves gyerekek azonnali szabadlábra helyezéséről, elbocsájtásáról éjszaka, kivégzés helyett.

Ennek az ügyésznek a karján ez az óra volt. Ez egy 1949-es típusú Marvin óra

Ez az ügyész az én édesapám.

Köszönöm, hogy meghallgattak!

A szerzői jogokat az előadó-szerző gyakorolja.